

[Keld Andersen]

nærliggende at tro, at man som forligspartner i dette forlig umiddelbart kunne tilslutte sig det udspil, som regeringen nu har barslet med. Når det konservative folkeparti imidlertid ikke sådan uden videre kan tilsige ministeren 100 pct. positiv opbakning til de boligforslag, vi har til første behandling i dag, skyldes det en række forhold, som jeg skal komme nærmere ind på.

Vi er i det konservative folkeparti af den opfattelse, at befolkningen med rimelighed kan forlange af dette folketing, at vi, siden vi herfra ønsker af den samme befolkning, at den viser tilbageholdenhed for så vidt angår lønkrav, heller ikke vedtager love, der pålægger borgerne øgede økonomiske byrder, i dette tilfælde til deres boligudgift. Jeg forstår på de forslag, vi har til behandling her, at regeringen er enig i dette synspunkt, når det drejer sig om de personer, der bor til leje.

Ganske anderledes stiller sagen sig åbenbart, når talen er om de personer, der har valgt selv at løse deres boligproblem uden økonomisk støtte fra det offentlige i form af rentesikringsordninger, huslejetilskud og boligsikring, og hvad det hedder alt sammen. Kort sagt skal de, som ejer deres bolig, gennem ændrede regler for beregningen af lejeværdien og som en følge af den store stigning i ejendomsvurderingerne fra den 15. til den 16. alm. vurdering lægge ryg til og med deres øgede beskatning gennem lejeværdi og forhøjede grundskyldpromiller betale, således at den socialdemokratiske regering kan tilbyde lejerne uændret boligudgift. Denne urimelige forskelsbehandling kan det konservative folkeparti ikke bidrage til. Efter en nærmere overvejelse og granskning af de motiver, der åbenbart ligger til grund for en sådan holdning, kan jeg kun sige: man mærker hensigten og bliver forstemt.

En anden grund til, at det konservative folkeparti ikke umiddelbart kan støtte de forslag, regeringen har fremsat, er den kendsgerning, at man allerede på nuværende tidspunkt, hvor man kun har fremsat den kortsigtede del af sit oplæg til en bolig- og skattepolitisk løsning, har bebudet, at man senere vil fremsætte forslag til, hvad man har kaldt en langsigtet løsning, der skal træde i kraft pr. 1. januar 1980. Om denne langsigtede løsning ved vi, at den skal rumme en sammenkædning af bolig- og skattepolitikken, men det er til gengæld også det eneste kon-

krete, vi her i folketinget ved om denne langsigtede løsning. Jeg indrømmer, at vi igennem presse, radio og TV er bekendt med nogle løse tanker og ideer på dette område, men noget konkret udspil har man ikke fremlagt for dette folketing.

Vi er i det konservative folkeparti af den opfattelse, at man ikke med rimelighed kan forlange, at folketinget skal tage stilling til noget så vidtrækkende og noget, der i den grad berører alle borgere i dette land, uden at vide, hvilke planer regeringen har for det, man har kaldt for en langsigtet løsning. Vi må derfor kræve, at vi snarest orienteres om disse forhold, og jeg forstår, at dette vil ske i midten af maj måned.

I sine bemærkninger til lovforslaget om støtte til nyt almennyttigt byggeri taler boligministeren om det værdifulde i at få politisk tilslutning til en hensigtserklæring om, at den forbedrede finansieringsordning, som vi altså først får kendskab til, når vi ser det langsigtede forslag, i givet fald vil få virkning også for det byggeri, der er iværksat en vis tid inden denne ordning træder i kraft. Kort sagt, man ønsker med en sådan hensigtserklæring, at vi underskriver en blankoveksel. Dette kan det konservative folkeparti heller ikke uden videre medvirke til.

Ligeledes i sine bemærkninger til lovforslaget begrundet ministeren den økonomiske støtte til de almennyttige boligselskaber med de store udlejningsvanskeligheder, der er, navnlig i det byggeri, der er opført i første halvdel af 1970'erne. Vi har dog i de allersejeste dage kunnet erfare fra pressen, at andre sagkyndige inden for det almennyttige byggeri har udtalt, at det går endog ganske godt med udlejningen, og at man i et så omtalt byggeri som Brøndby Strand praktisk taget ikke vil have flere lejligheder at leje ud i slutningen af indeværende år. Jeg vil gerne bede ministeren kommentere disse kendsgerninger her fra denne talerstol.

Sluttelig vil jeg gerne udtrykke det konservative folkepartis store utilfredshed med den meget korte tidsfrist, regeringen giver tinget til behandling af disse forslag, der, som jeg sagde indledningsvis, har været ualmindelig længe undervejs.

Konklusionen af dette må blive, at jeg kan tilsige ministeren en saglig, men jeg indrømmer meget kritisk udvalgsbehandling fra det konservative folkeparti.